

הכנות לשבת במשך השבוע

כתוב זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ: שיש מצוות זכירת יום השבת בכל ימות השבוע וכך **מכוונים** לזכור בפועל **במשך השבוע**, ומתחילים כבר **ממוצאי שבת** בכוונת ויהי נעם להמשיך מקדושת השבת לכל ימי השבוע, וממשיכים בכוונות בתפילה בכל ימי השבוע, ובקריאת שמע שעל המיטה, וכן בליל ששי וכל ההכנות ביום ששי ועד מנחת ערב שבת קודש, **להבין** מה שכתוב בגמרא מסכת ביצה דף ט"ז ע"א: וכן **מסכת שבת דף י' ע"ב** וז"ל: ... **אמר לו** הקדוש ברוך הוא למשה, משה **מתנה טובה** יש לי בבית גנזי **ושבת שמה** ואני מבקש ליתנה לישראל **לך והודיע אותם**... ע"כ. **הרי** שבת קודש צריך **שלא להסיח את הדעת ממנה** כל ימי השבוע **ראה פרי ע"ח דף פ"ח ע"א** שער שלם **שער הקדמה לכוונות השבת**, לכן עלינו להשתדל להבין את **המתנה הטובה הזאת** ולהכין עצמנו בכל השבוע אליה, שהיא **מקור הברכה, ותכלית מעשה בראשית**.

שמן ששון ג' דף פ' ע"א אות ה'-ו': ... שם כי ביום א' נשאר באדם בחינת **תוספת קדושת הנשמה** ובהתחלת ליל ב' **תלך** וכו' ודע דסדר הוא דביום ראשון יש באדם תוספת **נר"ן שלושתם יחד** וביום ראשון נשאר כל היום ההוא עד הלילה חלק הנשמה **וביום ב'** נשאר בו **נ"ר** ועד הלילה מסתלק תוספת הרוח ונשאר בחינת **הנפש** ליום ג' **וזה פשוט** כנז"ל דף ס"א סוע"ב ועיין עוד לקמן אות ל' דצריך לדעת מה ענין התקשרות ז' **ימי החול עם השבת** יע"ש:

[נ] שם וזה סוד מ"ש במסכת תענית אנשי משמר לא היו מתענים **ביום א'** שלא יצאו **ממנוחה ועונג** אל עינוי וימותו ע"כ וא"ת ביום ב' וג' ג"כ יש בו **מנוחה ועונג** של בחינת **נפש רוח** וי"ל **אין תכלית מנוחה אלא בנשמה** וכשיש בו נשמה יש בו **ג"כ נ"ר ונר"ן יחד** הוא **המנוחה והעונג** ולזה **יום א'** לא היו מתענים:

מובן איך יש השפעה ממש לימי החול בהמשך **קדושת השבת** שנשאר ממשות של קדושה וזה נפקא מינא לעניינים בפועל **תענית ביום א' וכו'.**

שמן ששון ג' דף פ"א ע"א אות ל': ... שם והענין הוא להורות כי כל ימי החול **תלויים ונקשרים** ונמשכים **מיום השבת** ומשם נמשכת להם הארתם **וזכור היטב ענין זה** ע"כ וצ"ל **איך ימי החול תלויים ונקשרים** ונמשכים **מיום השבת** הלא אין בחינתם שווים **דימי החול** הם קבלת מוחין מבחינת **בינות** שהם **ישסו"ת** וביום **השבת** הוא **חכמות וכתרים** כנז"ל, וי"ל דימי החול הם **יום א'** באבי"ע דבריאה **יום ב'** באבי"ע דיצירה **יום ג'** באבי"ע דעשיה וכעדי"ז **בג' ימים אחרים** ויום **שבת קודש** הוא אצילות **וכל בי"ע אלו נקשרים ונמשכים** ויונקים מאצילות וממנו **יצאו בסוד כולם בחכמה עשית** ובי"ע דאצילות החתים חותמם **בבי"ע כנדע** ועיין שער מ' פ"ב ולזה **נקשרים ביום השבת** שהוא אצילות... ע"כ ע"ש.

הרי ביאר כאן **הקישור וחשיבות הימים** לפי הישארות בחינות תוספת **קדושת שבת**. עתה נבוא **מעט** לעבור על הכוונות **בפועל בכללות** עליך לחזור על כל המקורות **שעה"כ פריע"ח השמן ששון ג' פתח עינים דף נ"ג ע"ב**. וכן בעיקר על **הסידור הכוונה בפועל**. כנזכר לעיל להמשיך בפסוק זה תוספת קדושה **לכל ימי השבוע** מבחינת הפנימיות **שהם התפילות**.

- (1) כוונה ויהי נעם מהאצילות לבריאה, הוי"ה מהבריאה ליצירה, ומעשה (הראשון) מהיצירה לעשיה.
- (2) בתיבת ומעשה (השניה) להעביר מאצילות לעשיה ומבריאה לעשיה, וכל הבחינות אלו נמשכים לעשיה כדי שתוכל לעלות לבריאה.
- (3) בתיבת כוונה ממשיכים ג' מ"ב: מ"ב דע"ב מאצילות לעשיה, מ"ב דס"ג מהבריאה לעשיה, מ"ב דמ"ה מהיצירה לעשיה. ג' מ"ב עולים גימ' כונ"ן ועל ידי כך עולה למעלה מן היצירה ותכלל בבריאה. ותהיה ה' על ו'.
- (4) בכל פעם מחמש פעמים נ"ו הנז', יכוין להמתיק גבורה א' מ-ה' גבורות **מנצפ"ך** דעשיה **שהיא הנוק'**, בשני שמות אל, וכל גבורה היא הוי"ה, י"ה דע"ב ו"ה דב"ן, (כזה **יז הי וו הה**) ושני שמות אל, א' הרמוז ב-ויהי, וא' יוצא מ-קס"א הרמוז **בנעם**, (כנ"ל **נעם** ע"ה קס"א יש בו איי גימ' אל) וזה לכוון בכל החמש נ"ו שבפסוק כנגד **מנצפ"ך** לפי הסדר.

5) כמה כוונות פרטיות נוספות להמשיך ולחזק אבי"ע, ותכלית הכל יכוון להמשיך אור גדול, מבחינת תוספת זיווג הנעשה בשבת, לזווג זוי"ן דאצילות, דאבי"ע דבי"ע, שהם זוי"ן ויעקב ורחל, כדי שבכוחו יהיה להם זיווג בחול על יד תפילתנו.

עד כאן בכללות כל הכוונות וצריך להתחזק לכוון אותם שנוכה כמו שהבטיח לעיל וע"י כן יכוננו דרכיו אם יתמיד לכוון בהם היטב ומובטח לו שלא יקטרג בו היצה"ר ולא יחטיא אותו כל אותו השבוע והכל תלוי כפי תוקף כוונתו בקדושה ובטהרה.

סדר הכוונות לימי השבוע

הנה מלבד מה שביארנו שצריך לחשוב במעשיו כל היום בכל ימי החול על השבת, אך בפועל הכוונות הן מועטות ומרוכזות בקריאת שמע שעל המיטה ובכוונות שיר של יום ובליל ששי נתחיל יותר ממש להתכונן לקבל השבת.

שעה"כ דף ס"א ע"ב: ... גם קבלתי כונה אחרת ממורי ז"ל בעניין זה והוא כי כפי הנזכר נתבאר כי יום ב' וה' הם סוד עולם היצירה לכן תכוין בהם להעלות שם הנפש ברוח אשר ביצירה ואז תעשה הכנה לקבל רוח ע"י שם מ"ב שביצירה שהוא השם הנרמז בתפילת אנה בכח לכן צריך שתקשור שם השולט באותו היום עם השם השולט ביום שבת, כיצד הנה ביום ב' מושל שם קר"ע שט"ן ותכוין לחבר עמו שם שקוצי"ת השולט ביום שבת ותשלבם אות באות כזה קשר"ק עושצטינ"ת ותכוין לקבל תוספת הרוח ביום שבת, וכן ביום ה' שהוא ג"כ הכנה לחלק הרוח תכוין לחבר ולשלב שם חק"ב טני"ע השולט ביום ה' עם שם שקוצי"ת שביום שבת כנזכר ביום ב' כזה חשק"ק בוטצניע"ת וכונה זו תכוין בכל רגעי היום ובפרט בעת שאתה קובע עסק תורתיך בב' הימים האלו. ודע כי מ"ש לעיל שהיא מצוות עשה למנות אחד בשבת שני בשבת וכו' הנה גם זה מועיל להכנת שבת:

הנה כל הכוונות האלו מסודרות בסידור לפני אמירת שיר של יום בכל יום מזכירים את השבת וגם בכוונות קריאת שמע שעל המיטה וכן ובעיקר כמו שנבאר בליל ששי וביום ששי כל ההכנות לשבת. נעתיק מעט מהכוונות שבסידור קריאת שמע שעל המיטה של הרב בניהו שמואלי שליט"א, ואת ההשלמה קחנו משם.

כוונות יום יום [יר"א א' עמ' 161, כוונות פרטיות עמ' י"ג]

מכלל רמ"ח מצוות עשה למנות ימי החול על דרך זה, וגם מועיל להכנות שבת.

יום א' בשבת

1) יכוין להמשיך למלכות מחסד דז"א ינ"ד דמילוי דב"ן בניקוד צירי לחסד דנוק' ניקוד א' דפסוק והכיננו אַת אשר יביאו. (הכוונה בכל יום משתנה לפי הספירות חג"ת נה"י וכן אות ממילוי הב"ן והניקוד לפי סדר הפסוק)

2) גם יכוין ב' ה' ראשונה דהוי"ה, ושם ס"ג, ואל שדי, ולא. ועל ידי זה ימשך לו הארה לקיים לו תוספת הנשמה משבת שעברה מבחינת בריאה. (כל הכוונה זו משתנה לפי העולם השמות המתאימים וכן בשלושת הימים האחרונים של השבוע בסדר עולה המשכת הנר"ן או הארה לשבת הבאה).

3) ויכוין לשם הוי"ה בניקוד אלהים וכן הוי"ה בניקוד סגול ועוד שמות בר"ת סגול בניקוד סגול (מהתיקונים דף ק"ל ע"א וכן שער רוה"ק דף ח' ע"ג) (גם כוונה זו משתנה לפי היום הניקוד והשמות).

4) גם יכוין ס"ג קס"א משולבים ינד אלף הי ונא יוד הי ושם אל שדי (גם כאן משתנה הכוונה לפי העולם והיום).

5) אבג ית"צ והוי"ה יְהוָה בניקוד ר"ת בְּרֵאשִׁית בְּרֵא אֱלֹהִים אֶת. (גם כוונה זו כמ"ל משתנה לפי היום).

6) לפי שיום א' הוא חסד שהוא ענף החכמה יכוין שם ע"ב בניקוד פתח, ינד הי וינ הי ולפי שמתגלה בו בחינת בריאה לכן תכוין בשם ס"ג בניקוד צירי ינד הי ונא הי. (גם כוונה זו משתנה לפי היום).

7) גם יכוין לדעת הפנימי דנוק' קדישא הויה דב"ן בניקוד. (כוונה זו גם משתנה לפי היום בניקוד שונה).

- (8) יכוין בשם **אהיה אשר אהיה** ובשם **מ"ב** דבריא **אהיה יהו**. כי כל בחינות אלו הם בעולם הבריאה אשר משם הוא חלק **הנשמה**.
- (9) יכוין **מצפץ בניקוד קח** מרגלא **א' דאהיה** שם **יהוה**
- (10) **וכל היום** הזה לא יבטל **מחשבתו אפילו רגע** רק למחשבות **קדושות**. (גם כוונה זו משתנה מחשבה דיבור מעשה, מעשה דיבור מחשבה).
- הרי עשר** כוונות שנרשמו בכל יום לכוונם עם שינויים **לפי היום והספירה** והכל **מסודר היטב בסידורים** ראה שם כוויין אותם. חלק מכוונות אלו הובאו בשיר של יום עם שינוי קל.
- הנה הכוונות** בשיר של יום ונביא כאן **כוונות יום ב' כנגד היצירה** ויש שינוי כמו **ביום ה' שבהם קוראים בתורה**.
- (1) **השיר** שהיו הלויים אומרים על **הדוכן**, היום יום **שני** בשבת **קודש**.
 - (2) מאיר **גבורה** דאצילות **יהוה**. (בכל יום כוונה זו משתנה לפי הספירות).
 - (3) הוי"ה **בניקוד** ר"ת **ויאמר אלהים יהי רקיע, יהוה** (כוונה זו משתנה בכל יום לפי הפסוקים במעשה בראשית).
 - (4) ומאיר **בגבורה** דבריא **ה' ד-אהיה יהו** (גם כאן משתנה לפי המ"ב דבריא **אהיה יהו**).
 - (5) ומאיר בגבורה דיצירה **קרע שט"ן** והוא גובר על כל הפסוקים ושאר כל הפסוקים כלולים בו. (כוונה זו ביצירה משתנה כל יום שם מהמ"ב).
 - (6) וב' ד-אבגית"ץ (גם כוונה זו לפי ששת אותיות שם הראשון משתנה).
 - (7) ולפי שהיצירה הוא סוד התורה צריך לקשרו בשבת שממנו התורה ולשלבו ביחד קרע שטן שקו צית – **קש רק עו שצ טי נת**. (כוונה כזו לפי היום משתנה רק ביום חמישי שגם בו קוראים **בתורה**).
 - (8) ומאיר **רוח** דיצירה **ו' דהוי"ה ומ"ה** ואל הוי"ה. יהוה **יוד הא ואו הא אל יהוה**, (כוונה זו משתנה בשאר הימים וביום חמישי תהיה זהה)
 - (9) וגם מאיר **מצפץ** ניקוד **לך**. (גם כוונה זו הניקוד משתנה לפי הפסוק **קח לך סמים** וכו').
 - (10) **ועל ידי כן** מאיר **הרוח** יתירה בו **ואינה מסתלקת**. (כל היום כולו)
- הרי עשר** כוונות נפלאות בכל העולמות לשמור בג' ימים ראשונים הארה מ-**נר"ן**, ובג' ימים אחרונים להכין הארות לשבת מ-**נר"ן**.

תוספת קדושת מבחינת הסעודות

לעיל משער הכוונות משמע שהמשכת תוספת קדושה מבחינת הסעודות לימי השבוע היא **בסעודה הרביעית** אך מבין בעי"ה שסעודות שבת קדושתן ממשיכה השפע לכל השבוע גם כן.